

Nr 145.

Av herr **Hansson** i Skediga m. fl., *angående viss ändring av gällande bestämmelser angående sittplatsbiljetter å tåg.*

Till vissa tåg och vagnar äger den resande köpa sittplatsbiljett, som berättigar denne att erhålla reserverad plats, oavsett vagnsklass, den resandes ålder och resans längd. Dylik sittplatsbiljett kostar en krona. Sittplats reserveras dock endast för resande, som påstiga vederbörande tåg vid vissa stationer (påstigningsstationer). Allmänheten finner vid tågresor ofta, att platser reserverats för resande med särskilda sittplatsbiljetter men att platserna icke tagits i anspråk. Vederbörande resande ha antingen tagit andra platser i anspråk eller icke anlitat ifrågavarande tåg för den avsedda resan.

Enligt gällande bestämmelser skall reserverad plats tagas i besittning senast 15 minuter efter tågets avgång från respektive påstigningsstation, i annat fall upphör reserveringen att gälla och platsen upplåtes för annan resande. Emellertid torde denna begränsade tidsrymd för platsreservation ingalunda städse iakttagas på grund av att tjänstgörande konduktörers biljettgranskning icke så snabbt medhinner eller att markeringsmärken för platser, som av innehavarna av sittplatsbiljett icke tagits i anspråk, borttagas först efter det biljettgranskningen i samtliga vagnar avslutats.

En förutsättning för att nuvarande system med platsreservering skall kunna tillämpas utan att väcka stark kritik från den resande allmänhetens sida är att reservationstiden — 15 minuter efter tågets avgång från påstigningsstationen — noggrant iakttages, samt att kostnaden för sittplatsreservation står i rimlig proportion till den förmån, som den resande erhåller. Det kan icke vara tillfredsställande, att en del resande köpa sittplatsbiljetter, som de sedan icke utnyttja, t. ex. därför att de funnit lämpligare sittplatser i tåget, medan andra resande få gå från den ena vagnen till den andra, ofta med tungt bagage, för att finna en ledig plats. Man bör icke förvåna sig över att sistnämnda grupp finner det i hög grad olämpligt, att de icke kunna begagna de platser, som äro markerade för personer, som inneha sittplatsbiljett men vilka icke tagit sina platser i anspråk. Det bör även framhållas, att möjligheterna för resande från mindre orter att skaffa sittplatsbiljetter i regel äro relativt begränsade i jämförelse med förhållandet i större orter.

En förbättring skulle uppnås därigenom att priset för sittplatsbiljett sattes i viss relation till resans längd. Ingen torde kunna bestrida att för-

månen av platsreservation är mera värd vid en längre järnvägsresa än vid en kortare. Utan tvivel skulle en sådan reformerad prissättning bidra till att de resande i mindre omfattning reserverade sittplatser, som av vederbörande biljettköpare inte disponeras.

Med stöd av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att åtgärder vidtagas för en sådan ändring av gällande bestämmelser angående sittplatsbiljetter å tåg och vagnar, som i motionen närmare angivits.

Stockholm den 23 januari 1951.

K. E. Hansson
i Skediga.

Karl Andersson
i Björkäng.

Sven Persson
i Appuna.